

'Ze stond in tranen op het podium'

André van Voorst bedenkt ludieke acties voor zijn leerlingen

André van Voorst staat zelf een keertje in de spotlight. (Foto: Vincent de Vries/Rodi Media)

ENKHUIZEN - André van Voorst, geboren in Enschede, woont al lange tijd in de historische binnenstad van Enkhuzen. Een bescheiden en bevlogen geschiedenisleraar op de RSG Enkhuzen, die zijn leerlingen wat wil meegeven met plezier, humor en een vleugje ernst. "Ik probeer goed te doen. Ik ben nogal perfectionistisch, maar heb zelf het idee het nooit goed te doen. Soms denk ik aan Leonardo da Vinci, hij zei: 'Ik heb mijn tijd verdoen'. Daar zit wel wat in, dat herken ik wel", zegt André.

Voor André zit het er bijna op. "Ik ga volgend jaar januari met pensioen. Ik kan het nog een jaartje uitsmeren, maar dat is uitstel. Het moment komt toch. Ik sta niet te juichen, want ik vind het niet leuk. Het voelt voor mij als afsterven. Het enige wat ik kan doen, is accepteren. Tenslotte staan er een hoop jongeren te trappelen om aan het werk te gaan."

Geschiedenisles

De leerlingen van Van Voorst krijgen op een eigen wijze les. "Ik wil dat zij er plezier aan beleven, maar ikzelf natuurlijk ook. Ik zorg voor een afwisselend programma, met af en toe een uitje. Met Havo 4 naar het gemeentehuis bijvoorbeeld. Waar in de raadzaal wordt verteld over democratie op plaatselijk niveau. Of leerlingen moeten van mij voor hun profielwerkstukken naar een museum of iemand interviewen, die bijvoorbeeld de treinkaping bij de Punt in Drenthe. Voor dit onderwerp ging ik met een leerling naar Maastricht. Waarom die man zo ver woonde? 'Ik wil zo ver mogelijk van die plek zijn', was zijn antwoord."

Tweede Wereldoorlog

Over de Tweede Wereldoorlog is veel te leren. "Dat omvat zoveel geschiedenis, daarin kon ik veel organiseren. Ik moet er wel voor waken dat ik niet teveel doe. Als ik vijf jaar iets heb gedaan, schrap ik het en begin iets nieuws. Je moet niet te lang stilzitten op een succesje. Maar naar Ieper in Vlaanderen gaan we al vijftien jaar, met Atheneum 6 en Havo 5. Dan gaan we naar een museum van de Eerste Wereldoorlog. Als je iets wil proeven, moet je erheen. Maar als je het gevoel hebt dat je thuiskomt, moet je wat anders verzinnen."

Taart

De 65-jarige leraar is wel in voor een lolletje. "Aangezien ik voor FC Twente ben en vrijwel alle leerlingen voor Ajax, ga ik wel eens een weddenschap aan. Wie wint er? Ik heb geleerd om die niet met meer dan drie klassen aan te gaan. Ik ging een keertje - na verlies - naar de Hema. Of ik voor acht klassen taarten kon bestellen, 32 stuks! De verkoopster was even uit het veld geslagen", lacht André, "maar ik doe het graag."

Ludieke acties

André is mentor en van zijn leerlingen houdt hij in een notitieboek opmerkingen of missers bij. "Bij de diploma-uitreiking heb ik voor al mijn leerlingen iets leuks. Maar soms hoor ik wel eens iets, waar ik wat mee moet doen. Ik ben vrijgezel en een moeder van een leerlinge ook. Ik vond eens een telefoonnummer op mijn auto. Die had ik weggegooid. Of ik die gevonden had. Ze vond mij wel passen bij haar moeder. Ik had een vooropgezette date met haar moeder, etentje, je kent dat wel. Alles opgenomen en op het laatste moment bij het afscheid, draaide ik naar de camera toe en zei dat de rest haar niet aanging", lacht André. "Ik had ook een Surinaams meisje in mijn klas en die zei: 'als ik slaag wil ik zo'n Surinaamse band op mijn feestje'. Ik zei dat het niet mogelijk was, maar het zette mij toch aan het denken. Het koste enige moeite, maar toen ze opkwam, liep er een vijfmans-formatie de zaal in en zij stond daar als een 'drama-queen' met haar handen voor haar gezicht in tranen op het podium. Voor mij een prachtige herinnering", besluit André.